

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 196/2024
05.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парницама по тужби тужиоца АА из ..., ..., кога заступа Александар Радивојевић адвокат из ..., против тужене сада покојне ББ, и по противтужби сада покојне ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., против АА и ГП „ДД“ из ... ради утврђења, иселења и накнаде штете, одлучујући о захтеву Вишег суда у Ваљеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на седници одржаној 05.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Вишег суда у Ваљеву за одређивање другог стварно надлежног суда у предмету Вишег суда у Ваљеву П 14/15.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет П 14/15 Вишег суда у Ваљеву, уз допис тог суда Су I-1 23/24 од 02.08.2024. године са захтевом за одређивање другог стварно надлежног суда због постојања оправданих разлога.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

Захтев за делегацију надлежности заснован је на околностима да је Петар Костов тужилац у три предмета Вишег суда у Ваљеву (П 14/15, П 36/24 и П 39/24), да приликом одређивања поступајућег судије тужилац Костов „врши допуну тужбеног захтева“ (проширује тужбу) означавањем тог судије као регресног дужника тужене Републике Србије, а затим захтева искључење тог судије, који и бива искључен из суђења на основу члана 67. став 1. тачка 5. ЗПП. На тај начин од таљег поступања у предметима у којима је тужилац ВВ искључено је седам судија Вишег суда у Ваљеву (Бранислав Ивановић, Зорица Бранковић, Митар Ђенисић, Весна Херцег, Радивоје Јовановић, Александра Дрпић и Гордана Станојевић). У наведеном првостепену суду поступа седам

судија, од чега њих троје у грађанској материји (Александра Дрпић, Гордана Станојевић и Радивоје Јовановић), с тим што су сво троје означени као регресни обвезници тужене Републике Србије и искључени од поступања у предметима у којима се као парнична странка појављује тужилац ВВ. Сматрајући наведено оправданим разлогом за одређивање другог стварног надлежног суда, Виши суд у Ваљеву је спис доставио Врховном суду у смислу члана 62. ЗПП ради одлучивања о стављеном захтеву.

Врховни суд налази да је у овом тренутку захтев за одређивање другог стварно надлежног суда није основан.

Наиме, из списка произлази да је у предмету П 14/15 донето два решења о прекиду. Првим решењем од 27.12.2017. године одређен је прекид поступка до правноснажног окончања поступка који се води пред Вишим судом у Београду П 893/15, с тим што то решење није правноснажно (није уручено ББ, преминулој 19.08.2019. године). Другим решењем од 09.12.2019. године утврђен је прекид поступка због смрти ББ. Наведено решење је правноснажно, јер је жалба тужилаца ВВ и ГГ изјављена против тог решења одбијена, а решење потврђено решењем Апелационог суда у Београду Гж 528/20 од 09.04.2021. године. Накнадно је предлог ВВ за наставак поступка одбијен решењем Вишег суда у Ваљеву П 14/15 од 09.08.2023. године (јер нису означени наследници сада покојне ББ), које је потврђено решењем Апелационог суда у Београду Гж 5898/23 од 24.04.2024. године.

С обзиром на изложено, односно да је у прекиду поступак у коме је Виши суд у Ваљеву захтевао одређивање другог стварно надлежног суда као и да, сагласно члану 224. ст. 3. и 4. ЗПП, за време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку, а парничне радње које је једна странка предузела немају никакво правно дејство према другој странци, већ дејство почиње тек када поступак буде настављен, не постоји правни основ да Врховни суд донесе одлуку о стављеном захтеву, због чега је одлучено као у изреци, на основу члана 62. став 7. у вези с чланом 224. став 3. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**